

Pe dealurile Budapestei, aproape de malul Dunării,
trăia un băiețel tăcut pe nume Ernő.

Deși îi auzea pe copii cum se jucau toată ziua
în fața blocului, el prefera să stea singur.

Dar nu se simțea singur.
Avea cărțile lui.
Avea creioanele lui.
Și-i avea pe tovarășii de joacă preferați:
jocurile de puzzle.

Ernő era curios de obiectele din jur.

Oare cum arătau pe dinăuntru?

Le desena și asta îl ajuta să înțeleagă lumea.

Era curios
și de formele geometrice.

Oare în câte feluri
putea să le asambleze?

